

# Myšlenky nejen k postní meditaci

Budeš připraven milovat opravdově, bude-li tvá potřeba a především tvá vůle dávat se silnější, než tvá vůle a potřeba brát.

Cvičit se v lásce neznamená opakované pokusy, ale znamená to vážit si sebe i ostatních, abys byl schopen si hluboce vážit těla i osobnosti toho druhého, znamená to obohatit svou bytost, abys mohl obohatit druhého, znamená to „dobýt“ sám sebe, aby ses mohl darovat druhému, znamená to zapomenout na sebe, abys druhého neuchvátil pro sebe, ale obětoval se mu, znamená to druhým se otevřít, druhé přijímat, druhým se svěřit, znamená to spojit se s Bohem, abys v Bohu se mohl spojit s druhými.

Cesta tvého štěstí nevychází od osob a věcí, aby došla k tobě, vychází vždy jen z tebe, aby vedla k druhým.

Radost začíná právě v okamžiku, kdy ses vzdal pokusu hledat štěstí a snažíš se je darovat druhým.

Chceš-li být krásný, pozdrž se: jednu minutu před zrcadlem, pět minut se svou duší, patnáct minut se svým Bohem ...

Chybí-li ti čas k tomu, abys udělal všechno, zastav se na několik okamžiků a pomodli se. Pak si rozvrhni čas před zrakem Božím.

Hovořit s druhým znamená především naslouchat, ale jen málo lidí umí poslouchat, neboť málokdo je osvobozen od sebe sama, od svého hlučného já.

Polibek má smysl jen tehdy, je-li znamením lásky. Polibkem říkáš druhému: „Toužím po spojení s tebou, dávám se ti, abych tě nasytil...“

Je lepší riskovat, že se při chůzi trochu ušpiníš, než zemřít v sedě.

Jediná válka je vždy a za každých okolností oprávněná, a to je válka proti bídě. (Abbé Pierre)

Bezstarostnost a nezralost privilegovaných národů je strašlivá. Na záchranu jednoho jediného umírajícího člověka, který zabloudil na zasněženém vrcholu hor, nebo při hledání jednoho trosečníka v moři vydávají miliony, zatímco v téže době nechají zmírat hladem miliony jiných, které by mohla zachránit hrst rýže.

Miluješ-li, musíš si pro lásku najít čas.

Neříkej neumím se modlit. To není pravda. Přece umíš říct dobrý den a dobrý večer. Umíš říct děkuji a promiň. Říkáš pomoz mi. Říkáš miluji tě .. takže se tedy umíš modlit.

Jsi ve svých modlitbách roztržitý? Opak by byl něco vyjimečného. Proč se zaměstnáváš „zaháněním“ toho, co tě rozptyluje? Stejně se vrátí. Naopak, postav se tomu čelem. Jsou to kousky tvého života, které se derou do tvé modlitby. Posbírej je, nabídni je Bohu a řekni: pomoz mi nebo díky nebo odpusť.

Lásky nikdy nebude nedostatek, to ty v lásku dost nevěříš.

Neboť pravá věrnost neznamená, že nikdy neklesneš, ale že se pokaždé zvedneš.

Michel Quoist -  
Mezi člověkem  
a Bohem;  
výběr myšlenek  
z knihy

